

PREGÓ FESTA MAJOR 2025

Bona tarda a tothom,

Il·lustríssim Sr. Alcalde, regidors, autoritats, família, amics, veïnes i veïns de Manlleu.

El dia que el Sr. alcalde, Arnau Rovira, em va proposar que jo fos el pregoner de la Festa Major, vaig quedar molt sorprès. Quan va dir que volia parlar amb mi em van passar moltes coses pel cap, però mai que jo seria el pregoner de la Festa Major d'aquest any.

Ho vaig meditar un parell de dies, i tot i que vaig pensar que no seria fàcil, li vaig respondre que sí. Sempre que l'Ajuntament o associacions em demanen la col·laboració no he dit mai que no, i aquest cop no podia ser diferent.

Per començar parlaré una mica de qui soc i d'on vinc.

Vaig néixer fa 68 anys a Muntanyola, fill d'en Rosendo i la Pepeta, a la casa de la Rovira. Soc el tercer fill de vuit germans d'una família de pagès. A la Rovira vam néixer els tres grans, en Casimir, la Núria i jo, i al cap de poc temps tota la família es va traslladar a Santa Eulàlia de Riuprimer. Allà van néixer els altres cinc germans, en Tori, en Sendo, la Maria Teresa, en Josep, i en Quim. Tots vam créixer al Pujol de Santa Eulàlia.

Venint d'una família pagesa vaig començar de ben jove a treballar a casa de pagès, però com que érem molts i no hi havia feina per a tots, la majoria de germans ens vam haver d'espavilar. Aquella època no era fàcil i més amb una família nombrosa com nosaltres.

La meva primera feina fora de casa va ser en una empresa de transports, després vaig anar a la mili i, a la tornada, em vaig incorporar a la feina on he treballat més de 40 anys, Drogueria Junyent de Vic, de la qual he estat tècnic comercial. He gaudit de la ramaderia i l'agricultura i m'he relacionat amb molts pagesos, he conegut tot tipus de cultius i he viscut el gran canvi en el món de pagès. Primer pagesos petitets, explotacions molt familiars, i actualment explotacions molt més grans i més industrialitzades.

Vaig arribar a Manlleu l'any 1982 quan em vaig casar amb la Dolors Riera, una dona manlleuenca. Més endavant, va néixer la nostra filla Laia. I a partir d'aleshores va començar la meva vinculació amb Manlleu.

Els primers anys coneixia poca gent de Manlleu i em va costar una mica anar-me adaptant al poble. Però a través de la meva feina, que sempre ha estat relacionada amb l'agricultura i la ramaderia, vaig conèixer en Quim Muntada, del Molí Muntada. En aquells moments ell era director de Ràdio Manlleu i em va proposar entrar a la ràdio amb la gent d'esports. Ràdio Manlleu començava a fer les retransmissions dels partits del Manlleu, em va demanar si li donaria un cop de mà, i li vaig dir que sí.

La ràdio, aquest gran mitjà de comunicació, a Catalunya va néixer de la mà de Ràdio Barcelona l'any 1925 i aquest any celebra el centenari. La ràdio ha estat per a mi, gràcies a Ràdio Manlleu, el meu *hobby* durant més de 30 anys.

El meu primer dia de ràdio ja va ser tota una experiència. Només d'arribar a Can Puget, un diumenge a la tarda, em va obrir la porta un noi molt jove que no coneixia, però em va dir que es deia Jordi Armenteras i ja veieu on ha arribat.

L'equip d'esports de Ràdio Manlleu érem en Quim Muntada, l'Emili Jané, en Pep Vilalta, l'Andreu Parareda, l'Antonio Martínez, l'Eudald Alberch, l'Ernest Saiz, en Jordi Armenteras, en Ramon Portet i algun més que ara no em ve al cap.

En aquell moment jo col·laborava a l'estudi mentre es feia la retransmissió del futbol fent trucades als diferents camps de futbol per demanar els resultats dels altres equips de 2a B. Els primers anys anàvem fent les transmissions un partit cada un i així ens anàvem "rellevant". Un bon dia en Quim Muntada em va dir: "*Diumenge debutes en el teu primer partit com a narrador. T'he tret un bitllet d'avió i te'n vas a Eivissa a radiar el partit Eivissa-Manlleu*". Jo vaig pensar que no en seria capaç i ell em va dir: "*Tots hem fet el primer partit, ànims i endavant*".

Crec que la transmissió va ser un desastre, perquè entre els nervis, que estava penjat allà en un corner i que veia el partit fatal i el 4 a 1 que ens van *fotre*... En fi, per deixar-ho tot. Però vaig continuar endavant i, gràcies a tot l'equip, vam aconseguir que Ràdio Manlleu fos tota una referència a la comarca d'Osona.

Al llarg dels anys que hi vaig treballar, alguns van anar plegant, d'altres de nous s'hi van incorporar i he tingut el plaer de treballar a la ràdio amb gent com Lluçia Ferrer, Agustí Danès, Jordi Font, Enric Gil, Xavier Bardolet, Dolors Casacuberta, en Pol Ballús i molts més col·laboradors que durant tot aquest temps han fet ràdio. Han estat molts anys seguint l'equip del meu poble, l'AEC Manlleu, viatjant per Catalunya i per molts punts d'Espanya, defensant el Manlleu i parlant de Manlleu.

He conegut un grapat de gent: presidents, entrenadors, directius, jugadors, periodistes d'altres ràdios i he tingut la sort de poder entrevistar Josep Guardiola. He fet un grapat d'amics a tot arreu. Vuit temporades a 2a B, dinou a 3a i unes quantes a 1a catalana m'han permès arribar a la xifra de més de 1000 partits per ràdio. Aviat és dit, però són moltes hores d'anar-li *fotent* al micròfon. Després de tot això no puc ser més manlleuenc, sento aquesta ciutat i aquest club com si hagués nascut aquí, visca Manlleu!

En aquests més de 1000 partits ha passat de tot. Moltes alegries, disgustos, ensurts, viatges molt pesats, dormir poc..., però el balanç ha estat molt gratificant. Hem assolit ascensos de categoria, campionats de 3a i 1a catalana i hem estat molt a prop dues vegades de pujar a 2a divisió. Deixeu-me que us expliqui un parell d'anècdotes de les moltes que he passat en aquests anys:

En un partit de play-off, Extremadura-Manlleu per pujar a 2a divisió A, 29 de maig de 1994, camp Francisco de la Era d'Almendralejo, jo radiava des de la grada darrere d'una de les banquetes i un home extremeny de dalt a baix i amb boina m'anava tocant l'esquena i deia: "*¡Habla castellano, coño, que no entendemos!*" i jo ja no podia més. Em vaig girar i li vaig explicar que jo radiava per a "*un pueblo que se llama Manlleu que és de la provincia de Barcelona y que es de un país que es Catalunya*". Ospa! Encara va ser pitjor, i no vaig tenir més remei que canviar de lloc a la segona part. Encara sort que vam acabar empatant el partit 3 a 3.

Una altra anècdota va ser a Cuenca, el 2 de juny de 2013, dia de Corpus. El partit era a les 5 de la tarda i, al matí, passejàvem per Cuenca per esperar l'hora. Anàvem tota una colla de gent de Manlleu i just quan passàvem per davant de la catedral sortien de missa totes les autoritats, l'alcalde, el bisbe, la Guàrdia Civil i unes quantes senyores amb *peineta* negra, tots sota el tàlem. I un tros més endavant una banda de música. De cop, s'aturen tots i la banda comença a tocar l'himne nacional d'Espanya, un silenci espectacular. Quan van acabar de tocar l'himne se'm va ocórrer cridar ben fort: *Visca*

Catalunya! Hi va haver corredisses i vaig haver d'amagar-me allà on vaig poder. Per un moment vaig pensar que la Guàrdia Civil em detindria i no podria radiar el partit.

En fi, aquestes anècdotes i tot el que ha passat al llarg de trenta anys, és la meva relació amb Ràdio Manlleu i el Manlleu de futbol. També he retransmès partits d'hoquei, programes esportius, etc. Ja veieu que la meva relació amb Manlleu és intensa i acabes estimant molt el poble.

Ara us vull parlar de les entitats esportives i culturals amb les quals col·laboro.

En primer lloc, la Penya Barcelonista de Manlleu. Quan Miquel Gai n'era el president em va demanar que entrés a formar part de la junta directiva i ho vaig tenir molt clar: per a un barcelonista com jo, que porta sang blaugrana a les venes, era una oportunitat poder treballar amb aquesta entitat i de ben segur que m'ho passaria bé! La Penya del Barça fa una gran tasca en totes les activitats que organitza i també intentem impregnar barcelonisme per tota la ciutat.

Actualment en soc el vicepresident i formo part de la directiva juntament amb en Guillem, en Jaume, en Pep, en Joan, en Carles, en Marc i l'Albert. La penya m'ha donat l'oportunitat d'estar més a prop del Barça i de viatjar amb aquest gran club.

En segon lloc i des de fa uns anys, també participo en el Tradifoc, una entitat que organitza l'arribada de la Flama del Canigó cada 23 de juny a Manlleu. És realment apassionant poder repartir la flama del Canigó a molts municipis d'Osona i el Ripollès en una data tant assenyalada, la festa dels Països Catalans.

No em vull deixar altres entitats amb qui també he col·laborat fent d'*speaker*: el Club Ciclista Manlleu, el Club de Boxa Manlleu, la Festa del porc i la cervesa, la Diada del mèrit esportiu, la quina de l'AEC Manlleu i el Serpent de Manlleu. També vaig tenir l'oportunitat de retransmetre un partit de Copa del rei del Barça-Villanovense a Catalunya Ràdio, juntament amb Joaquim Maria Puyal, referent per a mi.

Abans de parlar de la Festa Major vull parlar una mica de la nostra ciutat, Manlleu. Tenim llocs entranyables com el passeig del Ter, la plaça, el centre històric, el Museu del Ter, les botigues del barri de tota la vida, altres de més recents, on trobes un tracte molt proper. Gaudim de grans actors, molt bons esportistes i bons periodistes.

Quan em vaig jubilar ara fa un parell d'anys, penseu que els jubilats tenim fama d'anar a vigilar les obres, vaig pensar: carai, hauré d'anar a Vic o Torelló per veure alguna obra nova... Però per sort, i gràcies a aquest equip de govern, la ciutat està fent un gran canvi. Ara tenim en construcció el polígon del Mas, el polígon del Verdaguer, l'espai dels rentants, la zona de la Piara, i moltes construccions començades. Això és símptoma de creixement i benestar.

No em voldria deixar la meva família, la Dolors, la Laia, i ara també en Carles, als quals, després de tot el que us he explicat, no he dedicat el temps que es mereixien. Però, per sort, ho entenen. Saben que durant aquests anys he fet el que a mi m'ha agradat i també hi han participat. He fet molts amics, alguns més que amics, he conegut molta gent i tot això m'ha fet sentir més manlleuenc.

Ara que estic jubilat puc gaudir més de Manlleu, passejar, parlar amb la gent, anar a comprar, fer esport i sortir amb la colla de la bici. Si em pregunteu quin ha estat el millor invent de la història, ara mateix per a mi és la bicicleta elèctrica. Quina joia poder anar amb bici als 60, 70, 80 i 90 anys. Sortir amb la colla *El traïdor* cada setmana, dos o tres cops, fer esport, tenir unes tertúlies increïbles, descobrir molts indrets maquiíssims i

acabar sempre amb un bon esmorzar. Des d'aquí vull saludar tota la gent jubilada que fa esport, no solament bicicleta, sinó també atletisme, pàdel, tennis taula, etc.

I acabo el pregó parlant de la Festa Major.

La Festa Major és el dia més important de l'any per a qualsevol poble o ciutat. Recordo ja des de quan era molt petit la Festa Major del poble, tots molt mudats, l'ofici, les sardanes, el vermut, el dinar de la Festa Major, aquell rostit i aquell tortell, les havaneres, el concert i el ball, i el castell de foc. Caram, quina Festa Major!

La de Manlleu és molt bonica, hi ha actes per a tothom: la Festa Jove, el *cantabars*, jocs, concerts, la Serpent, quin gran encert! Segurament, un dels espectacles més bonics que es fan a Catalunya. Sobretot una gran posada en escena a la Devesa, per començar, al centre per gaudir-la i a la plaça per acabar la festa amb molt llum i foc i també molta gresca. I també tots els altres actes que tenim programats per a aquest any.

I per acabar aquest pregó us demano que gaudiu de la Festa Major com jo ho faré!

Un manlleuenc més de cap a peus,

Gràcies!

Visca la Festa Major, visca la ràdio i visca Manlleu!

Dionís Crusellas Padrós

Manlleu, 12 d'agost de 2025